

отстраняватъ такива студенти, които въ следствие биха се указали неподходящи за библиотекарското поприще. Въ живота на библиотекаря неговата личностъ, като неумолима Немезида, се изпрѣчва на всѣка крачка и упражнява силно давление върху факторитѣ, които решаватъ неговото назначение, неговия успѣхъ като библиотекаръ. Ето защо, независимо отъ дарованията, библиотекарътъ трѣбва непрестанно да работи върху себе си. Да предотврати фаталната за него стагнация, той трѣбва неуморно да развива способноститѣ си и да надвива недостатѣцитѣ си. Само единъ буденъ, енергиченъ умъ може да обхване и се справи съ необятнитѣ хоризонти, които книгитѣ — научни и художествени — откриватъ на библиотекаря. Само притежанието на една истинска култура може да даде възможностъ на библиотекаря да бѣде жрецъ на човѣшката цивилизация, на свѣтовния умъ. Само единъ здраво изграденъ характеръ може да се справи съ изискванията на библиотечната техника и служба. Само една голѣма душа може успѣшно да отгадае и задоволи индивидуалнитѣ и общи нужди на многобройнитѣ читатели, които ежедневно тѣлятъ читалнята. И най-после само едно здраво тѣло може да издържи тежкитѣ изисквания на библиотечната професия.

Това сж „първитѣ стѣпки“, основата, върху която библиотекарътъ вече смѣло може да изгражда втория етапъ на своята подготовка — техническата школовка. Непосветенитѣ смѣтатъ, че годенъ за библиотекаръ е всѣкой, който знае да чете, пѣкъ ако ще и да срича; който умѣе да държи перо въ ръка, било то „грамотно“ или не; който не притежава умственъ багажъ, достатъчно да помни мѣстата на книгитѣ — съ една дума всѣки посрѣдственъ, негоденъ за друга служба човѣкъ. Други пѣкъ мислятъ, че достатъчно е човѣкъ да бѣде библиофилъ, т. е. да има вкусъ къмъ книгата и да я обича, за да бѣде библиотекаръ. Любовта къмъ книгата е само едно измежду многобройнитѣ необходими качества на библиотекаря. Трети смѣсватъ понятието библиографъ съ библиотекаръ, а не знаятъ, че библиографията е само единъ отдѣлъ на библиотечната наука и като така, всѣки школуванъ библиотекаръ е и библиографъ, но отъ това не следва, че всѣки библиографъ може да бѣде и библиотекаръ. Четвърти пѣкъ считатъ, че дипломата на вишата отъ кой да е факултетъ може да замѣсти тази отъ библиотечния, безъ да подозиратъ, че библиотекарството е специална наука. Мисля, че едно изброяване на дисциплинитѣ, които съставляватъ библиотечната наука, е достатъчно опровержение на горепоменатитѣ понятия.

Библиотечната наука застъпва:

Общо библиотечно административно дѣло;

Обща библиотечна техника;

Библиотечно право;

Библиотечна архитектура;

Класификация;

Каталогизация;

Библиография, включително Производство на хартия, Типография, Подвързачество и Библиофилия, Издателство;

Палеография и Архивно дѣло;

История на свѣтовната литература (изящна, научна, техническа);

Подборъ на книги;

История на библиотечното дѣло;